

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **M.S.** skazanego z art. 200 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2024 r. w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron w trybie art. 532 § 3 k.p.k. wniosku obrońcy skazanego w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z 4 kwietnia 2024 r. sygn. akt VII Ka 693/23, utrzymującego w mocy Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z 31 stycznia 2023 r. sygn. akt VII K 426/20, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku i odmówić wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze wyrokiem z 4 kwietnia 2024 r. sygn. VII Ka 693/23, na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora, obrońcę oraz kuratora małoletniej, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z 31 stycznia 2023 r. sygn. akt VII K 426/20, którym uznał oskarżonego M.S. za winnego popełnienia czynu z art. 200 § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności (pkt I wyroku).

Kasację od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze wywiódł obrońca skazanego M.S., zarzucając zaskarżonemu orzeczeniu rażące naruszenie art. 433

§ 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k., w zw. z art. 7 k.p.k. Nadto wnioś o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

W odpowiedzi na kasację prokurator wnioś o oddalenie tego nadzwyczajnego środka odwoławczego jako oczywiście bezzasadnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia wobec skazanego okazał się bezzasadny.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k., w przypadku wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy ma możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego tym środkiem orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia kasacji. Przywołana powyżej regulacja procesowa nie formułuje jednak przesłanek, od których uzależnione jest wstrzymanie wykonalności zaskarżonego kasacją orzeczenia przez Sąd Najwyższy. Mając na uwadze zasadę wynikającą z art. 9 k.k.w. niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, nie ulega wątpliwości, iż możliwość, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., odnosi się do okoliczności o charakterze absolutnie wyjątkowym.

W zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela pogląd utrwalony w orzecznictwie, w którego świetle: „wstrzymanie wykonalności prawomocnego orzeczenia ze względu na swoją wyjątkowość powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa” [*postanowienie Sądu Najwyższego (dalej SN) z 23 maja 2022 r. sygn. akt V KK 130/22; podobnie postanowienia SN: z 22 stycznia 2020 r. sygn. akt III KK 5/20; z 18 listopada 2003 r. sygn. akt IV KK 347/03*]. Następstwo tego rodzaju mogłoby mieć miejsce w sytuacji, gdy już pobieżna analiza kasacji, wskazuje, iż ewentualność uwzględnienia kasacji jawi się jako wysoce prawdopodobna. Dopiero wówczas, wstrzymanie wykonania orzeczenia w trybie instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. jest możliwe. Nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionej kasacji – w ocenie Sądu Najwyższego w niniejszym składzie, wstępna

analiza materiałów postępowania oraz wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia, nie prowadzi do stwierdzenia okoliczności, które uzasadniałyby wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

WB.

[ał]